

Til
Christopher Røhl Andersen

E-mail: Christopher_Rohl_Andersen@kk.dk

Kære Christopher Røhl Andersen

Tak for din henvendelse af d. 25. oktober 2020, hvor du har stillet spørgsmål til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen vedr. problematikker omkring islamiske ægteskaber og skilsmisser med fokus på praksis i Imam Ali Moskeen.

Spørgsmål

Kan vi i forbindelse med mødet mandag få en orientering fra forvaltningen om skilsmissepraksissen hos Imam Ali Moskeen i nordvest.

Her tænker jeg først og fremmest på en udlægning af, hvad de omtalte ægteskaber betyder rent juridisk i Danmark. Er det samme ægteskab, som det man kan få ved en kirkelige eller borgerlig vielse?

Derudover vil jeg gerne høre om forvaltningens dialog med moskeen både ift. vielser og ift. den nævnte praksis og om forvaltningen har været i dialog med trossamfundet om de problemer, den praksis rejser.

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningens svar

Forvaltningen har ikke haft en dialog med moskeen om vielser og den nævnte praksis. Forvaltningen kan derfor ikke svare på spørgsmål specifikt knyttet til moskeen eller dennes religiøse praksis.

Nedenfor følger svar på spørgsmålet om islamiske ægteskabers gyldighed i Danmark. Forvaltningens svar er baseret på den viden, der findes i forskning på området.

En islamisk vielse (nikah) udgør og opfattes af parterne, som indgår i den, som en civil kontrakt mellem to menneskerⁱ. En nikah indgået i Danmark har som udgangspunkt ikke juridisk gyldighed, medmindre den er indgået hos en imam med vielsesbemyndigelse (som Kirkeministeriet kan give til anerkendte trossamfund).

Nyere forskning på området peger på, at et segment af danske muslimer anser den islamiske vielse (nikah) og den borgerlige vielse for at være to separate vielser, der kræver to separate skilsmisser. Opmærksomheden på (nogle) muslimske kvinders problemer med at opnå religiøs skilsmisse er i forbindelse hermed forholdsvis ny i Danmarkⁱⁱ.

Familieretshuset (som er den myndighed i Danmark, der behandler sager om blandt andet separation og skilsmisse) og dennes domsmyndighed kan dermed af nogle muslimer blive anset for utilstrækkelig i forhold til at opløse en islamisk vielse, eftersom en nikah-opløsning ifølge nogle muslimer kun kan foretages af en islamisk dommer *eller* med mandens samtykke. Det betyder, at et par efter skilsmisse ved Familieretshuset stadig kan anses for at være i en nikah, selv om de er skilt

2. november 2020

Sagsnummer
2020-000006546

Dokumentnummer
2020-0006546-54

Direktionen

Bernstorffsgade 17
1577 København V

Telefon
3366 3366

www.kk.dk

efter dansk ret. Blandt andet derfor oplever nogle kvinder at blive fastholdt i en nikah imod deres vilje, når deres mand ikke ønsker at indvillige i en skilsmisse efter de religiøse forskrifterⁱⁱⁱ.

Det afgørende for kvinderne er dermed, om kvindens netværk (såvel som kvinden selv) *anser* hende for at være religiøst gift. Hvis opfattelsen i miljøet eller hos kvinden er, at hun fortsat er religiøst gift, vil kvinden i praksis blive fastholdt i et religiøst ægteskab på trods af, at hun kan være borgerligt skilt (med juridisk gyldighed i Danmark). Dette kan for kvinden have den konsekvens, at hun bliver fastholdt i et ægteskabsliggende forhold mod sin vilje i Danmark.

Det kan betyde, at nogle kvinder føler sig presset til fortsat at agere hustru for eksmanden, selvom de ikke har lyst. Der er således eksempler på kvinder, der er blevet opsøgt af deres eksmænd og aftvunget seksuelle ydelser med argumentet om, at de stadig er gift, ligesom andre kvinder overvåges i det offentlige rum, fordi manden eller netværket stadig vil følge med i, hvor de færdes. For nogle kvinder kan det derudover medføre, at de ikke kan få en ny partner, hvis ikke deres mand indvilliger i en religiøs skilsmisse. Forskningen peger desuden på, at imamer som udgangspunkt ikke har myndighed til at opløse en nikah på samme måde, som islamiske dommere har i visse lande^{iv}.

Såfremt der ønskes yderligere viden om området, henvises til rapporten "Etniske minoritetskvinder og skilsmisse – med fokus på muslimske praksisser" af Anika Liversage og Jesper Petersen (januar 2020), forskningsartiklen "Islamiske skilsmissepraksisser i Danmark" af Jesper Petersen (2020) eller rapporten "Fastholdt – Når en borgerlig skilsmisse ikke afslutter et ægteskab" udgivet af Institut for Menneskerettigheder (oktober 2020).

Med venlig hilsen

Tanja Franck
Administrerende direktør

ⁱ Petersen (2020): *Islamiske skilsmissepraksisser i Danmark*

ⁱⁱ Petersen & Liversage (2020): *Etniske minoritetskvinder og skilsmisse – med fokus på muslimske praksisser*

ⁱⁱⁱ Petersen (2020): *Islamiske skilsmissepraksisser i Danmark*, Petersen & Liversage (2020): *Etniske minoritetskvinder og skilsmisse – med fokus på muslimske praksisser*, Vinding & Petersen (2020): *Sharia og Samfund*

^{iv} *ibid*